

[Maisted]

den side af bemærkningerne, hvor de radikale forskræmt siger: ja men der er skam ikke tale om, at vi skal bortrationalisere nogen offentligt ansatte, dem vil vi da ikke være uvenner med. Nej, dem skal vi bruge til nogle andre opgaver, nogle yderligere serviceopgaver, og det vil sige, at man har tænkt sig at eskalere med de offentlige udgifter, få højere skattertryk og dermed flere ansat hos skattevæsenet.

Det betyder, at den sociale udbygning af den del af befolkningen, der ikke lever af de offentlige kasser, skal fortsætte, og det kan selvfølgelig ikke undre, at socialdemokratiet ikke vil være med til noget sådant. De har dygtigt, som vi lige har set det her ved det overstående kommunalvalg, spillet på frygten. Først er de ansvarlige for, at vi har over 200.000 mennesker arbejdsløse, og derefter siger de til dem: hvis de andre går hen og får større indflydelse, kommer det til at gå ud over jer. De fastholder også den offentlige sektors vækst, fordi det er blevet den herskende klasses parti. Det er klart, at når et parti som socialdemokratiet er i stand til at ofre flercifrede millionbeløb på en kampagne og så også sidder på Danmarks Radio og TV, er det vanskeligt at komme igennem med det enkle budskab til befolkningen, at det her drejer sig om, at de fastholder en udvidet offentlig sektor, flere offentligt ansatte, der stemmer på socialdemokratiet, der vil være i stand til at udnytte den befolkning, der betaler gildet.

Det, der står tilbage for befolkningen, er frygten for, hvordan det skal gå, og vi har det jo så godt, vi får stadig væk udbetalt de midler, vi skal bruge til dagligdagen. Den store sammenhæng har vi vanskeligt ved at forklare befolkningen, fordi efterhånden er den offentlige sektor udvidet ganske kolossalt, og i dag omfatter den vel i alt omkring 800.000 mennesker, der kan gå rundt og fortælle den øvrige del af befolkningen: I skal passe på med at skære ned på de offentlige udgifter, for så betyder det større arbejdsløshed.

Det er helt utroligt, at man ikke har forstået, at hvis man flytter midlerne fra den offentlige sektor til den private sektor, så får man etableret nogle arbejdspladser i den private sektor, og det er det, vi faktisk har behov for, og ikke at fastholde den sociale udbygning af befolkningen, som vi er vidne til

for øjeblikket. Så der er ikke noget at sige til, at socialdemokratiet selvfølgelig ikke vil støtte den del af forslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Venstres principielle tilslutning til dette beslutningsforslag kan der ikke herske tvivl om. Vi mener, der er behov for, at der arbejdes videre med en forenkling af administrationen. Siden venstregeringens forslag blev fremsat her i tinget i 1974 og blev gennemført med væsentlige forenklinger på en lang række lovgivningsområder, er der sket en udvikling, og vi er enige med det radikale venstre i, at der er behov for, at vi nu igen tager et initiativ på dette område.

Vi hilser med tilfredshed, at de offentligt ansatte i højere grad inddrages i dette arbejde, og at man arbejder videre med den tanke, som DSB har gennemført, nemlig at præmiere offentligt ansatte for gode ideer med henblik på rationaliseringer. Derom ingen tvivl. Men vi sætter nok et lille spørgsmålstegn ved, hvorvidt denne ordning vil være gennemførlig, når det drejer sig om den rent kommunale regie, men det er en af de ting, vi kan se nærmere på i udvalget.

Til gengæld må vi nok sige, at bemærkningerne om, at de rationaliseringsgevinster, man opnår på beskæftigessiden, anvendes til et højere serviceniveau, er vi nok lidt skeptiske over for. Vi mener nemlig, at det ikke bør ske sådan helt automatisk. Vi mener, at det er den enkelte myndighed, hvad enten det er kommunen, amtet eller staten, vi taler om, der for hvert enkelt område suverænt må afgøre, hvorvidt serviceniveauet skal forhøjes eller ikke forhøjes. Det er altså ikke noget, som bare skal ske helt automatisk.

Lad mig så i øvrigt sige, at venstre har fremsat en række forslag til videreførelse af kommunalreformen, 10 konkrete forslag, der et for et vil betyde en væsentlig begrænsning af administrationen. Jeg kan her bare nævne nogle af disse forslag.

Det gælder f. eks. en ny fritidslov, som lægger beslutningerne i langt højere grad ud til lokale myndigheder, og som betyder, at man spares for mange af de ansøgningssekmaer og mange af de administrative problemer, som den nugældende fritidslov indeholder.